

Recenzja
w postępowaniu habilitacyjnym Pani dr Marty Kopacz

W związku z powołaniem mnie przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w skład komisji habilitacyjnej Pani dr Marty Kopacz i wyznaczeniem funkcji recenzenta w tej komisji, poniżej przedstawiam recenzję zawierającą ocenę osiągnięcia naukowego i istotnej aktywności naukowej habilitantki, przygotowaną na podst. art.16 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz.1789) w zw. z art.179 ust.2 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz przy uwzględnieniu dokumentów przygotowanych w oparciu o §12 rozporządzenia MNiSW z 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2016 r., poz.1586).

I. Informacje ogólne

Pani dr Marta Kopacz ukończyła w 2002 r. studia magisterskie na kierunku Administracja na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, a w 2004 r. na tym samym Wydziale – studia na kierunku Prawo. W dniu 19 stycznia 2007 r. uzyskała stopień doktora nauk prawnych, nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego. Praca doktorska pt.: „Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego jako podstawa wznowienia ogólnego postępowania administracyjnego” napisana została pod kierunkiem naukowym prof. Wojciecha Chróścielewskiego. Recenzentami w przewodzie doktorskim byli: prof. Zbigniew Kmieciak, prof. UG Eugeniusz Bojanowski i prof. UWM Andrzej Kabat.

Od 1 września 2007 r. została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Postępowania Administracyjnego i Sądowoadministracyjnego na Wydziale Prawa i Administracji UWM.

II. Ocena osiągnięcia naukowego uzyskanego po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiącego znaczny wkład Habilitantki w rozwój określonej dyscypliny naukowej

Za najważniejsze osiągnięcie naukowe Habilitantka wskazała monografię „*Decyzje weryfikujące nabyte prawo do świadczeń rodzinnych wydawane w trybie pozakodeksowym (na podstawie przepisów szczególnych)*”, Wydawnictwo Wydziału Prawa i Administracji UWM, Olsztyn 2018, s.212 łącznie z bibliografią, ISBN 978-83-65992-32-1. Recenzentami wydawniczymi monografii byli: prof. dr hab. Janusz Sługocki i dr hab. Andrzej Kabat.

Przy ocenie monografii i jej znaczenia dla rozwoju nauki w dyscyplinie prawo należy przede wszystkim rozpocząć od wybranego tematu badawczego. Habilitantka zajęła się decyzjami, które wydawane są w pozakodeksowych trybach nadzwyczajnych prowadzących do weryfikacji ostatecznych decyzji, a przykładem uczyniła decyzje wydawane w sprawach świadczeń rodzinnych. Habilitantka zastrzega jednocześnie, że regulacja szczególna wydania tych decyzji nie tworzy odrębnej procedury, lecz stanowi uszczegółowienie ogólnej regulacji procesowej do konkretnej regulacji spraw administracyjnych, w tym przypadku – do spraw dotyczących świadczeń rodzinnych. Zagadnienia dotyczące decyzji weryfikujących nabyte prawo do świadczeń rodzinnych i postępowaniu, w którym takie decyzje są wydawane niezbyt często są przedmiotem analiz doktrynalnych. Już chociażby z tego powodu szersze spojrzenie na tę problematykę jawi się potrzebne.

Habilitantka we wstępie do pracy wyjaśnia w pierwszej kolejności jej tytuł, zwracając uwagę, że tryb pozakodeksowy, w którym wydawane są decyzje weryfikujące nabyte prawo do świadczeń rodzinnych (co jest użyte w tytule) obejmuje przesłanki wydania tych decyzji na podstawie przepisów szczególnych, a nie postępowanie, w którym te decyzje są wydawane. Wyjaśnienie to jest istotne, gdyż interpretacja samego tytułu, bez przeglądu chociażby spisu treści książki, mogłaby być mylna. A może bardziej właściwy byłby tytuł: Przesłanki materialnoprawne i procesowe decyzji weryfikujących nabyte prawo do świadczeń rodzinnych?

W pracy naukowej bardzo ważne jest określenie we wstępie celu pracy oraz sformułowanie hipotezy badawczej, która mogłaby być poddana weryfikacji w toku rozważań i w wyniku prowadzonych analiz naukowych. Jest to przyjęty standard dla monografii naukowych. W mojej ocenie, w recenzowanej monografii zabrakło jasno i precyzyjnie określonego celu rozważań. Habilitantka jedynie określiła we wstępie, że kompleksowe ujęcie decyzji weryfikujących nabyte prawo do świadczeń rodzinnych, wydanych na podstawie art.32 ust.1 ustawy o świadczeniach rodzinnych, pozwoli na diagnozę stanu regulacji

umożliwiających wzruszenie decyzji wydanych w tym przedmiocie w trybie zwykłym zarówno z punktu widzenia interesów państwa, jak i ochrony interesu adresata decyzji. Szerzej tego w tym miejscu nie wyjaśniła, dodając jedynie, że teoretyczne rozważania przeprowadzone w monografii zostały wzbogacone o wnioski *de lege ferenda* a ich celem jest doskonalenie instytucji zabezpieczenia społecznego i zwiększenie efektywności administracji w tym obszarze. Również postawione we wstępie pytania nie wyjaśniają pełnego celu pracy. Zabrakło też przyjęcia, dla prowadzonych rozważań, założeń (hipotez). Powyższe pozwalałoby zakreślić płaszczyznę badawczą. Dopiero w zakończeniu książki doprecyzowuje cel określony bardzo ogólnie we wstępie.

Habilitantka zastosowała, jako podstawową, metodę prawno-dogmatyczną, wyjaśniając, że badania ograniczają się do przedstawienia administracji świadczącej w Polsce, a co za tym idzie – analizie zostały poddane krajowe przepisy normatywne, dorobek literatury i orzecznictwo. Ponadto, uzupełniająco zastosowała metodę porównawczą w celu przedstawienia zarysu historycznego badanych instytucji, ich ewolucji i kierunku rozwoju. Takie sformułowanie jest, w mojej ocenie, trochę mylące i nieprecyzyjne, gdyż lektura pracy wyraźnie wskazuje, że Habilitantka nie bada (nie przedstawia) administracji świadczącej w Polsce (jest to określenie bardzo szerokie i obejmuje przede wszystkim zagadnienia ustrojowe), a skupia się na zagadnieniach procesowych związanych z decyzjami weryfikującymi nabyte prawa do świadczeń rodzinnych.

Właściwa prezentacja podejmowanych zagadnień uwarunkowana jest strukturą pracy naukowej, która w sumie ma tworzyć logiczną całość. Recenzowana praca składa się z pięciu rozdziałów podzielonych na mniejsze, typowe jednostki redakcyjne. Rozdziały poprzedza wykaz przyjętych skrótów oraz wstęp. Treść książki kończy się zakończeniem, w którym Habilitantka reasumuje zaprezentowaną w poszczególnych rozdziałach treść, zawiera podstawowe konkluzje wynikające z prowadzonych badań oraz postulatory *de lege ferenda*. W pracy zamieszczony jest też wykaz literatury, wykaz aktów normatywnych i orzecznictwa sądowego będących źródłem analiz badawczych. Trzeba powiedzieć, że co do zasady struktura pracy odpowiada przyjętej klasycznej systematyce rozpraw naukowych; podział na poszczególne jednostki redakcyjne jest logiczny. Prezentowane rozważania, prowadzone w kolejnych rozdziałach, znajdują dodatkowo swe podsumowanie w ostatniej jednostce redakcyjnej kończącej każdy z rozdziałów.

W rozdziale pierwszym przedstawione zostały ogólne zagadnienia dotyczące systemu weryfikacji decyzji wydawanych w sprawach świadczeń rodzinnych. Omówione zostały decyzje weryfikujące nabyte prawo w trybie art.163 kpa, przedstawiono charakter prawny

decyzji weryfikujących nabyte prawo do świadczeń rodzinnych wydawanych na podstawie przepisów szczególnych oraz dokonano oceny tych decyzji z punktu widzenia techniki prawodawczej. Habilitantka zauważa, że decyzje weryfikujące nabyte prawo do świadczeń rodzinnych, wydane na podstawie art.32 ust.1 wymienionej ustawy, są wydawane po przeprowadzeniu postępowania o niejednolitej konstrukcji prawnej: albo w wyniku środka zaskarżenia przez stronę, albo w wyniku instytucji procesowych właściwych dla środka odwołałości decyzji przez organ.

Rozdział drugi skupia się na analizie przesłanek wydania w trybie pozakodeksowym decyzji weryfikujących nabyte prawo do świadczeń rodzinnych. Wyodrębnione zostały i poddane szczegółowej analizie przesłanki materialne i procesowe (formalne), przy podziale tych ostatnich na pozytywne i negatywne. Nie wykorzystano tu wyroków NSA z: 27 września 2017 r., I OSK 196/16, LEX nr 2401687 i 13 czerwca 2017 r., I OSK 2697/15, LEX nr 2378246, które wprost odnoszą się do przesłanek decyzji wydanych na podstawie art.32 ustawy o świadczeniach rodzinnych.

Kolejny, trzeci rozdział, zatytułowany został „Zarys postępowania prowadzonego w trybie pozakodeksowym, w którym wydawana jest decyzja weryfikująca nabyte prawo do świadczeń rodzinnych”. Ukazuje w nim właściwość organów do wydawania takich decyzji i czynności procesowe zmierzające do wydania decyzji.

Struktura decyzji weryfikujących nabyte prawo do świadczeń rodzinnych wydawanych w trybie pozakodeksowym przedstawiona została w rozdziale kolejnym. Habilitantka poddaje opisowi i analizie poszczególne typowe elementy decyzji administracyjnej, odnosząc je do decyzji będącej przedmiotem analizy. Rozdział ten nie wnosi nowych koncepcji naukowych a jedynie systematyzuje treści zaprezentowane dotychczas w doktrynie i będące przedmiotem orzecznictwa w zakresie elementów decyzji administracyjnej a Habilitantka czyni jedynie odniesienia tych treści do decyzji weryfikujących nabyte prawo do świadczeń rodzinnych wydawanych w trybie pozakodeksowym.

Ostatni, V rozdział zatytułowany został „Skutki wprowadzenia do obrotu prawnego decyzji weryfikujących nabyte prawo do świadczeń rodzinnych wydanych w trybie pozakodeksowym”. Rozpoczyna się treścią ogólną, odtwórczą, określającą moment wprowadzenia do obrotu prawnego decyzji administracyjnej i możliwość poddania takiej decyzji kontroli instancyjnej i sądownoadministracyjnej. Dalsza treść dotyczy już decyzji weryfikujących nabyte prawo do świadczeń rodzinnych wydawanych w trybie pozakodeksowym: ich kontroli instancyjnej i sądownoadministracyjnej, możliwości wzruszenia w trybach nadzwyczajnych, stwierdzenia wygaśnięcia. W ostatniej części tego

rozdziału Habilitantka dokonuje analizy skutków w sferze praw nabytych świadczeniobiorcy, zwrotu nienależnie pobranych świadczeń wobec wydania decyzji weryfikujących nabyte prawo do świadczeń rodzinnych i przedstawia zagadnienia ustalenia prawa do świadczeń na podstawie art.23a ust.6 ustawy o świadczeniach rodzinnych.

Mimo wskazanych uwag, przedstawione w wyniku badań naukowych treści pozwalają na wydanie pozytywnej oceny całości pracy. Habilitantka prawidłowo i wnikliwie przeprowadziła analizę poszczególnych zagadnień prawnych z uwzględnieniem poglądów doktryny i stanowiska prezentowanego w orzecznictwie sądów administracyjnych i Trybunału Konstytucyjnego. Posługuje się terminologią przyjętą w prawie administracyjnym i prawie zabezpieczenia społecznego, prowadzony wywód jest zrozumiały, chociaż w niektórych częściach przybiera formę komentatorską, odniesienia do poglądów doktryny i orzecznictwa prawidłowo dokumentowane w przypisach.

Ważnym aspektem pracy naukowej jest warsztat naukowy. Ta strona nie budzi zastrzeżeń. Habilitantka wykorzystała w sposób uzasadniony i prawidłowy literaturę przedmiotu oraz licznie zgromadzone orzecznictwo sądowe i w podstawowym zakresie orzecznictwo TK. Odwołanie się w tak dużym zakresie do dorobku judykatury świadczy o tym, że Habilitantka zna prezentowaną problematykę na gruncie stosowania prawa. Nie wykorzystuje Habilitantka w pracy publikacji zagranicznych, co można usprawiedliwić jej zastrzeżeniem we wstępie, że praca dotyczy rozwiązań polskich.

Strona formalna nie budzi zastrzeżeń, jedynie szkoda, że w wykazie literatury nie wyodrębnia autorów i ich publikacji z poszczególnych tomów Systemu Prawa Administracyjnego, a jedynie wypisuje kolejne tomy Systemu jako publikacje całościowe. Trudno w takiej sytuacji ustalić, które z publikacji zawarte w poszczególnych tomach służyły Habilitantce jako warsztat doktrynalny poddany analizie.

W podsumowaniu wskazanego przez Habilitantkę osiągnięcia naukowego, stwierdzam, że monografia stanowi w sumie rzetelną prezentację i naukową analizę przesłanek decyzji weryfikujących nabyte prawo do świadczeń rodzinnych wydawanych na podstawie przepisów szczególnych, tj. art.32 ustawy o świadczeniach rodzinnych. Jest to książka nowatorska dotycząca postępowania administracyjnego, a przede wszystkim postępowania w zakresie świadczeń rodzinnych. Po sposobie prezentacji widać znajomość nie tylko prezentowanej problematyki, ale również i pozostałych zagadnień postępowania administracyjnego.

Problemy badawcze zostały przez Habilitantkę właściwie diagnozowane i wyjaśniane z uwzględnieniem dorobku doktryny i judykatury, a formułowane wnioski – przemyślane i logiczne. Pracę można zatem uznać za znaczący wkład Habilitantki w rozwój nauk prawnych,

w szczególności postępowania administracyjnego. Tym samym spełnia ona wymagania zawarte w art. 16 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki. Dodatkowo, praca ma istotny walor praktyczny i może służyć organom administracji publicznej w praktyce stosowania przepisu art.32 ustawy o świadczeniach rodzinnych.

IV. Ocena stopnia aktywności naukowej

Oceniając pozostały dorobek naukowy Habilitantki po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, uznaję, że jej aktywność naukowa jest różnorodna co do formy publikacji, zaś pole badawcze skupia się wokół procedury administracyjnej, ale w szerszym ujęciu aniżeli tematyka ujęta w ocenianej wyżej monografii. Prezentuje tu takie zagadnienia jak: odpowiedzialność odszkodowawcza za bezprawie normatywne, wieloaspektowość środków dowodowych w postępowaniu administracyjnym, sytuacja prawna adresata decyzji dotkniętej nieważnością, legalność działania organów administracji publicznej w postępowaniu administracyjnym, gwarancje procesowe jednostki w postępowaniu administracyjnym, pozycja procesowa rektora w indywidualnych sprawach studenckich. Poza tym widoczne jest zainteresowanie naukowe Habilitantki postępowaniem w sprawach zabezpieczenia społecznego i pomocy społecznej. W tym zakresie ukazuje np. pozycję jednostki w administracyjnych postępowaniach pozakodeksowych regulujących problematykę zabezpieczenia społecznego, wykorzystanie środków teleinformatycznych w postępowaniu o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego, dezintegrację przepisów procesowych w sprawach zabezpieczenia społecznego, realizację zasady prawdy obiektywnej w sprawach wsparcia rodzinnego i pomocy społecznej.

Na dorobek naukowy Habilitantki, oprócz wymienionej monografii, składa się - jak wynika z przedłożonego wykazu – łącznie 37 pozycji, z czego 4 dotyczy okresu sprzed doktoratu, a pozostałe po doktoracie, z tym, że 1 publikacja na dzień złożenia wniosku o postępowanie habilitacyjne znajduje się w druku (współautorstwo podręcznika) i w związku z tym nie jest ona przedmiotem oceny w tym postępowaniu. Tak więc, po doktoracie dorobek naukowy obejmuje 32 pozycje. Wśród nich nie ma opracowań zamieszczonych w czasopismach z bazy *Journal Citation Reports (JRC)*. W ogólny dorobku po uzyskaniu stopnia doktora jest dwie monografie: jedna napisana na bazie rozprawy doktorskiej „Wznowienie ogólnego postępowania administracyjnego na podstawie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego”, Olsztyn 2008, i jedna napisana we współautorstwie z P. Krzykowskim „Prawnoprosesowe uwarunkowania szybkości postępowania administracyjnego i sądowniczoadministracyjnego, Olsztyn 2014 (udział

Habilitantki -50%). Ponadto Habilitantka opublikowała 16 opracowań w monografiach wieloautorskich (2 we współautorstwie), 8 artykułów naukowych (opublikowane w „Zeszytach Naukowych Sądownictwa Administracyjnego”, „Studiach Prawnoustrojowych” i „Annales Universitatis Apulensis Series Jurisprudentia”), 4 glosy do wyroków NSA i WSA, opublikowane w „Orzecznictwie Sądów Polskich”, „Studiach Prawnoustrojowych”, Zeszytach Naukowych Sądownictwa Administracyjnego” i „Civitas et Lex” i 2 opublikowane recenzje monografii. W wymienionym zbiorze trzy publikacje zostały opublikowane w języku angielskim.

Oceniając zbiorczo publikacje naukowe dr Marty Kopacz, dotyczące przedstawionych zagadnień, uważam je za opracowania na dobrym poziomie merytorycznym. Habilitantka wykazuje znanstwo prezentowanej problematyki, wzbogacając rozważania teoretyczno-prawne orzecznictwem sądowym. Publikacje są dobrze udokumentowane źródłowo i zawierają oceny i wnioski Habilitantki.

Dr Marta Kopacz spełniła kryterium związane z wygłaszaniem referatów na krajowych konferencjach tematycznych. Wystąpienia na nich związane były z zainteresowaniami badawczymi Habilitantki i dotyczyły zagadnień procesowych.

V. Ocena spełnienia pozostałych kryteriów, w tym działalności dydaktycznej i popularyzatorskiej

Ocena działalności dydaktycznej i popularyzatorskiej przedstawiona zostanie w kolejności kryteriów wymienionych w rozporządzeniu MNiSW z 1 września 2011 r.

1) uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych – brak;

2) udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych lub udział w komitetach organizacyjnych tych konferencji:

Habilitantka wzięła udział łącznie w 9 międzynarodowych konferencjach i seminariach naukowych oraz 17 konferencjach krajowych, w tym po uzyskaniu stopnia doktora – łącznie w 15 konferencjach (w 3 o charakterze międzynarodowym). Na 5 konferencjach wygłosiła referaty.

Po uzyskaniu stopnia doktora nie brała udziału w komitetach organizacyjnych konferencji;

3) otrzymane nagrody i wyróżnienia:

W dniu 1 grudnia 2014 r. otrzymała nagrodę indywidualną I stopnia Rektora UWM w Olsztynie za osiągnięcia w dziedzinie organizacyjnej; w 2008 r. otrzymała nagrodę zespołową II stopnia Rektora UWM w Olsztynie za osiągnięcia w dziedzinie naukowej;

4) udział w konsorcjach i sieciach badawczych – brak;

5) kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych, a w przypadku badań stosowanych - we współpracy z przedsiębiorcami – brak. Niemniej, w latach 2012-2014 była wykonawcą w projekcie „Dekodyfikacja postępowania administracyjnego a ochrona praw jednostki”, wniosek badawczy własny nr: N N110020238 zatwierdzony do realizacji przez MNiSW w XXXVIII konkursie (kierownik projektu – prof. UWM A.Kabat, a następnie dr P. Krzykowski); od 30 maja 2014 r. do 10 lutego 2015 r. była kierownikiem badań statutowych „Wybrane zagadnienia postępowania administracyjnego i sądownoadministracyjnego”, realizowanych na WPiA UWM;

6) udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism – jest członkiem kolegium wydawniczego E-serii „Monografie WPiA UWM w Olsztynie”;

7) członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych - w latach 2010-2016 była członkiem Stowarzyszenia Edukacji Administracji Publicznej;

8) osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki oraz opieka naukowa nad studentami:

Habilitantka prowadzi wykłady, ćwiczenia i warsztaty dla studentów WPiA UWM w Olsztynie na kierunku Prawo, Administracja, Administracja i Cyfryzacja, Bezpieczeństwo Wewnętrzne oraz na studiach podyplomowych prowadzonych na WPiA UWM. Ponadto prowadziła szkolenia dla praktyków: dla pracowników powiatowych urzędów pracy, organów publicznych służb zatrudnienia z terenu województwa warmińsko-mazurskiego, dla sędziów i asystentów WSA w Olsztynie, dla pracowników Izby Celnej w Olsztynie. W latach 2014-2018 brała czynny udział w organizowaniu 5 seminariów naukowych w ramach cyklu „Tydzień Warsztatów Jurydycznych na WPiA UWM”. Organizowała i organizuje udział studentów WPiA UWM w rozprawach przed WSA w Olsztynie. Ponadto w latach 2007-2010 sprawowała opiekę merytoryczną w zakresie zagadnień z zakresu prawa i postępowania administracyjnego nad Studencką Poradnią Prawną.

Podjęła działalność związaną z organizacją procesu kształcenia na WPiA. W tym zakresie była członkiem Komisji rekrutacyjnych, w latach 2013-2015 była koordynatorem planów na kierunku Administracja; w latach 2013-2016 i 2016-2020 pełniła i pełni funkcję członka Wydziałowej Komisji Programowej; jest członkiem wydziałowego zespołu ds. przygotowania programów studiów do wymogów ustawy 2.0 na kierunku Administracja; od

listopada 2015 jest Wydziałowym Asesorem ds. Potwierdzenia Efektów Uczenia się na kierunku Administracja.

W latach 2009-2014 prowadziła seminaria magisterskie i licencjackie, w wyniku czego była promotorem 19 prac licencjackich i 35 magisterskich na kierunku Administracja oraz 28 prac magisterskich na kierunku Prawo z zakresu postępowania administracyjnego i sądownoadministracyjnego;

9) opieka naukowa nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego, z podaniem tytułów rozpraw doktorskich - brak

10) staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich – brak;

11) wykonanie ekspertyz lub innych opracowań na zamówienie organów władzy publicznej, samorządu terytorialnego, podmiotów realizujących zadania publiczne lub przedsiębiorców:

W 2017 r. przeprowadzała w WSA w Olsztynie testy i oceny formularzy elektronicznych pism procesowych udostępnionych w ramach systemu OPSAD - w ramach powołanego w tym sądzie zespołu przeprowadzania testów formularzy pism sądowych z wykorzystaniem platformy ePUAP; w 2018 r. – przygotowała projekty zarządzeń wdrażających w WSA w Olsztynie zasady ochrony danych osobowych określone w rozporządzeniu PE i Rady (UE) z 27 kwietnia 2016 r. – w ramach zespołu wdrażającego w tym sądzie zasady ochrony danych osobowych;

12) udział w zespołach eksperckich i konkursowych – członek zespołów w WSA opisanych w p-cie 11;

13) recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych:

Habilitantka napisała dwie recenzje monografii krajowych, opublikowane w Zeszytach Naukowych Uniwersytetu Rzeszowskiego, seria prawnicza – Prawo (2011, nr 71 i 2012, nr 74);

14) inne osiągnięcia oraz formy doskonalenia zawodowego:

Od 2004 r. jest zatrudniona w WSA w Olsztynie na stanowisku asystenta sędziego, a od 1 maja 2011 r. – starszego asystenta. Jest również od 2009 r. wpisana na listę radców prawnych OIRP w Olsztynie. Uczestniczyła w szkoleniu asystentów sędziów zorganizowane przez NSA w okresie od 5 grudnia 2007 r. do 12 marca 2009 r., zakończone egzaminem. Ponadto ukończyła kurs dokształcający w zakresie doskonalenia pedagogicznego nauczycieli akademickich (60 godzin) zorganizowany przez Wydział Nauk Społecznych UWM,

ukończony w 2011r. W latach 2008-2012 była członkiem Wydziałowej Komisji Oceniającej Nauczycieli Akademickich WPIA.

VI. Konkluzje

W konkluzji oceny osiągnięć naukowych i dydaktycznych Pani dr Marty Kopacz, w tym przygotowanej przez nią monografii stanowiącej tzw. rozprawę habilitacyjną stwierdzam, że:

- 1) osiągnięcie naukowe wskazane przez Habilitantkę we wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego **stanowi znaczny wkład w rozwój nauk prawnych** w rozumieniu art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki;
- 2) Habilitantka **spełnia wymóg wykazania się istotną aktywnością naukową** w rozumieniu art. 16 ust.1 *in fine* ww. ustawy z 14 marca 2003r.

Łącznie uznaję, że **dr Marta Kopacz spełnia przesłanki do uzyskania stopnia doktora habilitowanego, określone w art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.**

